

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och beredskapslagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och beredskapslagen (RP 120/2024 rd): Ärendet har remitterats till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet och förvaltningsutskottet för utlåtande.

Utlåtanden

Utlåtande har lämnats av

- grundlagsutskottet GrUU 55/2024 rd
- förvaltningsutskottet FvUU 20/2024 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- ledande sakkunnig Ville Heinonen, arbets- och näringsministeriet
- specialsakkunnig Riku Hurme, arbets- och näringsministeriet
- chefsjurist Marjaana Sauvola-Lukkari, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland
- direktör Pirjo Juntunen, Norra Österbottens arbets- och näringsbyrå
- servicedirektör Päivi Laine, Satakuntas TE-byrå
- chef för utbildnings- och sysselsättningsfrågor Mikko Heinikoski, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- ekonomisk expert Tom-Henrik Sirviö, STTK rf
- expert Mikko Räsänen, Finlands näringsliv rf
- förändringskoordinator Seija Lehtonen, Finlands Kommunförbund
- sysselsättnings- och socialpolitisk expert Patrik Tötterman, Kommun- och välfärdsområdesarbetsgivarna KT
- verksamhetsledare Jukka Haapakoski, Työttömien Keskusjärjestö ry
- expert Reetta Pietikäinen, Into - etsivä nuorisotyö ja työpajatoiminta ry
- chef för intressebevakning Anne Perälähti, SOSTE Finlands social och hälsa rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet

Betänkande AjUB 15/2024 rd

- finansministeriet
- dataombudsmannens byrå
- diskrimineringsombudsmannens byrå
- UF-centret
- Södra Karelens sysselsättningsområde
- Akava ry
- Helsingfors stad
- Tammerfors stad
- HUS-sammanslutningen
- Ålands landskapsregering
- Handikappforum rf.

Inga anmärkningar av

- Företagarna i Finland rf.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det att lagen om ordnande av arbetskraftsservice och beredskapslagen ändras.

Det föreslås att arbetskraftsmyndigheten ska kunna bevilja en kommun eller samkommun lönesubvention endast för anställning av en arbetstagare med funktionshinder eller en långtidsarbetslös person som fyllt 60 år. Enligt förslaget ska kommuner eller samkommuner inte längre kunna beviljas lönesubventioner för att förbättra arbetstagares yrkeskompetens. Arbetskraftsmyndigheten ska emellertid kunna bevilja Helsingfors stad lönesubvention för förbättring av yrkeskompetensen till den del personen sysselsätts i sådana uppgifter som välfärdsområdena ansvarar för på annat håll i Finland. Det föreslås att lönesubvention ska kunna beviljas även välfärdssammanslutningar.

Genom de ändringar som föreslås i fråga om lönesubventionen genomförs en ändring i kommunernas uppgifter som motsvarar den sänkning av sysselsättningsanslagen med 37 miljoner euro som fastställts i regeringsprogrammet för regeringen Orpo. Samtidigt föreslås det att lönesubventioner i enlighet med regeringsprogrammet riktas särskilt till den privata och tredje sektorn.

I beredskapslagen föreslås ändringar som gäller myndigheternas uppgifter och arbetspliktsregistret till följd av överföringen av ansvaret för att ordna arbetskraftsservice.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2025 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2025.

Betänkande AjUB 15/2024 rd

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Regeringen föreslår att lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) ändras i fråga om förutsättningarna för beviljande av lönesubvention till kommuner eller samkommuner samt att beredskapslagen (1552/2011) ändras i fråga om arbetsförmedlingstvång och verkställighet av arbetsplikt.

Målet för propositionen är att anpassa utgifterna inom de offentliga finanserna. Genom de ändringar som föreslås i fråga om lönesubvention genomförs en ändring i kommunernas uppgifter som motsvarar den sänkning av sysselsättningsanslagen med 37 miljoner euro som fastställts i regeringsprogrammet. Samtidigt ska lönesubventioner i enlighet med regeringsprogrammet riktas särskilt till den privata och tredje sektorn i syfte att förbättra genomslaget av användningen av lönesubventioner.

Syftet med propositionen är dessutom att se till att bestämmelserna om arbetskraftsmyndigheten i beredskapslagen motsvarar de förändringar som sker hos myndigheterna till följd av överföringen av organiseringsansvaret för arbetskraftsservice. Dessutom är syftet att precisera personuppgiftsansvaret för arbetspliktsregistret och rätten att få uppgifter i anslutning till arbetspliktsregistret. Vidare är avsikten att genom propositionen förtydliga verkställigheten i fråga om arbetsförmedlingstvång och utfärdande av arbetsförordnanden till arbetspliktiga i landskapet Åland.

Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande ändringar och kommentarer.

Lönesubvention

Lönesubvention är ett stöd som är avsett för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som arbetskraftsmyndigheten kan bevilja arbetsgivare för att täcka lönekostnader. Syftet med lönesubventionerat arbete är att främja arbetslösa arbetssökandes möjligheter att få arbete på den öppna arbetsmarknaden genom att förbättra deras yrkeskompetens. Med lönesubvention stöds också möjligheterna för arbetstagare med funktionshinder och för långtidsarbetslösa personer som fyllt 60 år att få arbete och delta i arbetslivet. Enligt den gällande lagstiftningen kan lönesubvention beviljas kommuner, samkommuner, välfärdsområden samt andra sammanslutningar och arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar. Lönesubvention är ett behovsprövat stöd som är avsett för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande. Arbetsgivarens behov av ekonomiskt stöd eller trygghet av arbetsgivarens verksamhetsförutsättningar utgör inte en grund för beviljande av lönesubvention.

Det föreslås att kommuner eller samkommuner ska kunna beviljas lönesubvention eller fortsätta med lönesubvention endast med stöd av 87 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (sysselsättning av arbetstagare med funktionshinder) eller 89 § i den lagen (sysselsättning av en långtidsarbetslös person som fyllt 60 år). Enligt propositionen ska kommuner eller samkommuner inte längre beviljas lönesubventioner för att förbättra arbetstagares yrkeskompetens. Arbetskraftsmyndigheten kan emellertid bevilja Helsingfors stad lönesubventioner för förbättring av yrkeskompetensen till den del personen sysselsätts i sådana uppgifter som välfärdsområdena ansvarar

Betänkande AjUB 15/2024 rd

för på annat håll i Finland. Samtidigt preciseras lagen så att lönesubvention för förbättring av yrkeskompetensen även i fortsättningen kan beviljas en välfärdssammanslutning.

Beloppet av den lönesubvention som beviljas kommuner och samkommuner minskar i och med de föreslagna ändringarna med ungefär 35—53 miljoner euro per år. När uppgiften att ordna arbetskraftsservice till denna del begränsas minskas anslaget under moment 28.90.30 (statsandel till kommunerna för ordnande av basservice) med 37 miljoner euro, vilket är nära den nedre gränsen för variationsintervallet. På grund av övergångsskedet genomförs minskningen dock inte fullt ut ännu 2025 utan ligger uppskattningsvis på mellan 21 och 37 miljoner euro. Det föreslås dock att ändringarna oberoende av övergångsskedet beaktas i budgeten för 2025 så att de motsvarar en besparing på 37 miljoner euro. Enligt propositionen är det under övergångsskedet mer osannolikt att besparingen uppgår till 37 miljoner euro, även om den ligger inom det uppskattade variationsintervallet. På lång sikt kan besparingen dock vara större än beräknat, varvid statsandelarna för senare år kompenserar den eventuellt underdimensionerade statsandelen för 2025.

Propositionen bedöms inte ha några betydande negativa sysselsättningseffekter. Undersökningar har visat att sysselsättningen med hjälp av lönesubvention inom den offentliga sektorn har haft ringa inverkan på inkomsterna och sysselsättningen efter det att det lönesubventionerade arbetet upphört. Utskottet anser därför att den lösning som valts i propositionen är motiverad för att rikta besparingarna inom arbetskraftsservicen så att konsekvenserna för sysselsättningen blir så små som möjligt.

Utskottet noterar att de föreslagna ändringarna kan minska möjligheterna för vissa arbetslösa arbetssökande att få sysselsättningsfrämjande service, om det inte finns någon annan lämplig service för dem än lönesubventionerat arbete i en kommun eller samkommun. Mellan 2019 och 2023 har i genomsnitt cirka 4 200—5 500 personer per år sysselsatts med sådan lönesubvention som beviljats kommuner och samkommuner i syfte att förbättra yrkeskompetensen. Antalet lönesubventionsperioder som inlett årligen har varierat mellan cirka 4 800 och 8 400. Den föreslagna avgränsningen av möjligheten att få lönesubvention gäller uppskattningsvis det antal arbetslösa arbetssökande som anges ovan. Ändringen hindrar inte i sig kommuner eller samkommuner från att anställa personer med svag ställning på arbetsmarknaden, men det räknas i fortsättningen inte längre till fullgörandet av uppgiften att ordna arbetskraftsservice. Ändringen kan också öka efterfrågan på annan arbetskraftsservice.

Den föreslagna ändringen gäller inte bolag som ägs av kommunen, men den har betydande konsekvenser för sådana kommunala arbetsverkstäder som erbjuder exempelvis utsatta unga individuellt stöd och möjligheter att utveckla sitt kunnande och få arbete. Inom arbetsverkstadsverksamheten har arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och arbetsprövning dock haft en större betydelse än lönesubventionerat arbete. Ändringen påverkar inte heller arbetsverkstäderna inom den tredje sektorn. Deras roll inom arbetsverkstadsverksamheten kan eventuellt bli större i fortsättningen.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande om propositionen (GrUU 55/2024 rd) granskat de ändringar som gäller lönesubvention med avseende på grundlagens 18 § 2 mom. (det allmännas skyldighet att främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete), 6 § 1 mom. (likställighetsprincipen), 6 § 2 mom. (förbud mot diskriminering) och 121 § (finansieringsprinci-

Betänkande AjUB 15/2024 rd

pen). Enligt grundlagsutskottet är lagstiftningen inte problematisk med avseende på de ovan nämnda bestämmelserna.

Beredskapslagen

Enligt beredskapslagen ska Arbetskraftsmyndigheten ha hand om uppgifter i anslutning till arbetsförmedlingstvång och verkställighet av arbetsplikt under vissa undantagsförhållanden. Arbetsförmedlingstvång innebär att arbetsgivare som är verksamma inom andra än särskilt viktiga branscher under vissa undantagsförhållanden vid anställning av nya arbetstagare endast får anställa arbetssökande som anvisas av Arbetskraftsmyndigheterna. Syftet med bestämmelsen om arbetsförmedlingstvång är att trygga tillgången på Arbetskraft inom särskilt viktiga branscher. Under undantagsförhållanden kan arbetsgivarens uppsägningsrätt också begränsas under vissa förutsättningar. Arbetsplikt kan åläggas i en situation där Arbetsförmedlingstvång och begränsning av uppsägningsrätten inte är tillräckliga åtgärder för att säkerställa sådan särskilt viktig produktion som avses i lagen. Det innebär att varje i Finland bosatt person som är mellan 18 och 67 år och som har en hemkommun i Finland är skyldig att utföra sådant arbete som är nödvändigt för att syftet med beredskapslagen ska kunna uppnås. Beredskapslagen innehåller ingen definition på vad som avses med Arbetskraftsmyndighet. För närvarande har Arbetskraftsmyndighet ansetts avse arbets- och näringsbyråer, närings-, trafik- och miljöcentraler och deras utvecklings- och förvaltningscenter. I och med att arbets- och näringsbyråerna läggs ned föreslås det i propositionen att bestämmelserna ändras till denna del.

Enligt propositionen har den praktiska tillämpningen av beredskapslagen visat att man inte har varit helt uppdaterad i fråga om beredskapslagens bestämmelser om personuppgiftsansvaret för arbetspliktsregistret samt arbets- och näringsministeriets och utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter. Därför behöver också personuppgiftsansvaret för arbetspliktsregistret och de nämnda myndigheternas uppgifter uppdateras i beredskapslagen. Dessutom innehåller beredskapslagens 103 § 3 mom. bestämmelser om Arbetskraftsmyndighetens rätt att få de uppgifter som behövs för arbetspliktsregistret. Av lagen framgår dock inte vilken eller vilka myndigheter som har den rätt att få uppgifter som avses i momentet, eftersom Arbetskraftsmyndigheten i enlighet med det som sägs ovan inte definieras i beredskapslagen.

I fråga om Arbetsförmedlingstvång och åläggande av Arbetsplikt preciseras för närvarande inte behörigheten mellan riksmyndigheterna och landskapsmyndigheterna på Åland varken i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) eller i beredskapslagen. I fråga om verkställigheten har det varit oklart vilken i beredskapslagen avsedd Arbetskraftsmyndighet som i praktiken skulle kunna verkställa uppgifterna också i landskapet Åland så att verkställigheten fungerar smidigt under undantagsförhållanden.

I propositionen föreslås det att de Arbetskraftsmyndigheter som avses i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice ska ansvara för de verkställighetsuppgifter som gäller Arbetsförmedlingstvång och åläggande av Arbetsplikt efter att arbets- och näringsbyråerna har lagts ned. Vidare föreslås det att arbets- och näringsministeriet, utvecklings- och förvaltningscentret och Arbetskraftsmyndigheten är gemensamt personuppgiftsansvariga för arbetspliktsregistret. Bestämmelserna om rätten att få uppgifter i anslutning till arbetspliktsregistret och verkställigheten av Arbetsplikten

Betänkande AjUB 15/2024 rd

preciseras så att de myndigheter som har rätt att få uppgifter tydligare framgår av bestämmelserna.

Förvaltningsutskottet påpekar i sitt utlåtande om propositionen (FvUU 20/2024 rd) att arbetslivs- och jämställdhetsutskottet bör försäkra sig om att de föreslagna bestämmelserna om de gemensamt personuppgiftsansvarigas ansvarsfördelning och myndigheternas rätt att få uppgifter är tillräckligt tydliga. Också justitieministeriet fäste vid arbetslivs- och jämställdhetsutskottets sakkunnigutfrågning uppmärksamhet vid bestämmelserna om skydd för personuppgifter och behovet av att precisera bestämmelserna om utlämnande av uppgifter. Justitieministeriet lyfte i fråga om arbetsppliktsregistret (103 § 1 och 3 mom. i beredskapslagen) fram att de föreslagna bestämmelserna inte är exakta i fråga om ansvarsfördelningen bland annat när det gäller principen om uppgifternas integritet och konfidentialitet, öppenhet och information till den registrerade, inbyggt dataskydd och dataskydd som standard, säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter eller konsekvensbedömning avseende dataskydd. Ministeriet ansåg att man därför inte kan försäkra sig om att ansvarsfördelningen mellan de gemensamt personuppgiftsansvariga har reglerats tillräckligt exakt.

I sitt yttrande till utskottet lyfte justitieministeriet också fram att det förblir oklart om syftet med 103 a § 1 mom. i beredskapslagen är att tillåta att uppgifter fås av den registrerade själv samt av de andra nämnda instanserna. Dessutom påpekades det att Arbetskraftsmyndigheterna inte föreslås ha rätt att få uppgifter av den registrerade själv med stöd av 1 mom. och att man till denna del bör säkerställa att rätten att få uppgifter är tillräckligt täckande för att kunna fullgöra arbetsplikten.

Vidare lyfte justitieministeriet fram att det i den föreslagna 103 a § i beredskapslagen är motiverat att ange om det finns en direkt skyldighet att lämna ut uppgifter eller om de lämnas ut på begäran. Justitieministeriet föreslog också en ändring i 103 a § 3 mom. i beredskapslagen. Till denna del anser arbetslivs- och jämställdhetsutskottet att ändringsförslaget är motiverat och föreslår att 103 a § 3 mom. i beredskapslagen ändras på det sätt som närmare beskrivs i detaljmotiveringen.

Utifrån inkommen utredning konstaterar arbetslivs- och jämställdhetsutskottet att Arbetskraftsmyndigheternas roll som personuppgiftsansvarig baserar sig på deras verkställighetsuppgifter som gäller åläggande av arbetsplikt enligt 14 kap. i beredskapslagen. Arbetskraftsmyndigheterna svarar för de uppgifter som hänför sig till verkställigheten av arbetsplikten och använder uppgifterna i arbetsppliktsregistret för skötseln av lagstadgade uppgifter. Dessutom för de in uppgifter i registret för skötseln av de uppgifter som avses i beredskapslagen. Det föreslås att Arbetskraftsmyndigheternas ansvar avgränsas så att respektive Arbetskraftsmyndighet svarar för behandlingen av uppgifter i fråga om sina egna kunder. När det gäller ansvarsfördelningen mellan de gemensamt personuppgiftsansvariga svarar utvecklings- och förvaltningscentret i enlighet med 103 § 3 mom. i beredskapslagen för registrets allmänna funktion och användbarhet, för uppgifternas integritet och för skyddet och bevarandet av uppgifterna samt för det tekniska genomförandet av tjänster i anslutning till registret. I uppgifterna ingår i fråga om arbetsppliktsregistret bland annat den personuppgiftsansvariges skyldigheter enligt artikel 12.1 och 12.2 i den allmänna dataskyddsförordningen, uppgifter som hänför sig till inbyggt dataskydd och dataskydd som standard enligt artikel 25, ansvaret för säkerhet i samband med behandlingen enligt artikel 32, konsekvensbedömning avseende dataskyddet enligt artikel 35 och förhandssamråd enligt artikel 36 samt så-

Betänkande AjUB 15/2024 rd

dana allmänna uppgifter som gäller informationssäkerheten i anslutning till arbetspliktsregistret. Således svarar utvecklings- och förvaltningscentret i egenskap av den som inrättar registret för de ovan nämnda skyldigheter enligt den allmänna dataskyddsförordningen som hänför sig till arbetspliktsregistret.

På basis av de uppgifter utskottet fått påpekar utskottet att avsikten är att utvecklings- och förvaltningscentret och arbets- och näringsministeriet enligt 103 a § 1 mom. har rätt att få uppgifter av den registrerade själv och de myndigheter som nämns i momentet. Arbetskraftsmyndigheterna verkställer arbetsplikten enligt 14 kap. i beredskapslagen utifrån uppgifterna i arbetspliktsregistret. Dessutom får Arbetskraftsmyndigheterna ytterligare uppgifter av den registrerade när de sköter sina lagstadgade uppgifter och i egenskap av personuppgiftsansvarig. Utskottet konstaterar i fråga om 103 a § i beredskapslagen att det etablerade syftet är att uppgifterna lämnas ut på begäran, eftersom bestämmelserna om verkställigheten av arbetsplikten och arbetspliktsregistret enligt beredskapslagen inte tillämpas under normala förhållanden och registret också i övrigt är tomt.

Grundlagsutskottet konstaterar i sitt utlåtande om propositionen till den del som gäller beredskapslagen att lagen har stiftats som en undantagslag, det vill säga i grundlagsordning. En undantagslag kan enligt grundlagsutskottet ändras i vanlig lagstiftningsordning, om inte ändringen utvidgar det ursprungliga undantaget. Enligt grundlagsutskottets vedertagna praxis kan också sådana tillägg och ändringar som inte spelar någon väsentlig roll för helheten, men som i sig innebär att undantaget från grundlagen utvidgas en aning, godkännas i vanlig lagstiftningsordning, om den helhet som en gång kom till som ett undantag från grundlagen därigenom inte ändrar karaktär. Grundlagsutskottet framhåller att det i den aktuella propositionen föreslås ändringar som gäller behöriga myndigheter i 91 § samt i 14 kap. i beredskapslagen och ändringar som gäller bestämmelserna om arbetspliktsregistret. Ändringarna utvidgar enligt grundlagsutskottet inte de undantag från grundlagen som gjorts i beredskapslagen och de kan därför behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Åland

I propositionen föreslås det att beredskapslagens bestämmelser om arbetsförmedlingstvång (91 §) och givande av arbetsförordnande (97 §) preciseras så att det i lagen separat föreskrivs om den behöriga myndigheten i landskapet Åland. Enligt propositionen ska utvecklings- och förvaltningscentret under vissa undantagsförhållanden ansvara för arbetsförmedlingstvång och för att ge arbetsförordnanden till arbetspliktiga i landskapet Åland. Det är nödvändigt för att dessa uppgifter genom en överenskommelseförordning ska kunna överföras på en myndighet i landskapet Åland, anges det i propositionen.

Arbets- och näringsministeriet har i samband med beredningen av propositionen bett om ett utlåtande av Ålandsdelegationen. Enligt Ålandsdelegationens utlåtande ska den föreslagna bestämmelsen om arbetsförmedlingstvång till sitt tillämpningsområde och syfte anses som i självstyrelselagen avsedd beredskap inför undantagsförhållanden och inte som normal arbetsförmedling. Bestämmelsen hör således till rikets behörighet. Delegationen fäster dessutom i sitt utlåtande uppmärksamhet vid att riket inte har behörighet att föreskriva om skyldigheter för landskapsregeringen, myndigheter som lyder under landskapsregeringen eller tjänstemän på Åland.

Betänkande AjUB 15/2024 rd

Grundlagsutskottet påpekar i sitt utlåtande att det finns skäl att utöver bestämmelserna om arbetsförmedlingstvång också bedöma bestämmelserna om arbetsförordnande på samma sätt som Ålandsdelegationen har gjort i sitt utlåtande. Bestämmelserna i 91 och 97 § i beredskapslagen om den behöriga myndigheten i landskapet Åland påverkar enligt grundlagsutskottet inte behandlingsordningen för lagförslaget.

Enligt grundlagsutskottets uppfattning kan tillämpningen av beredskapslagen på Åland dock vara förenad med praktiska problem. Enligt grundlagsutskottet bör arbetslivs- och jämställdhetsutskottet försäkra sig om att det som nu föreslås fastställas i beredskapslagen faktiskt också kan tillämpas på tillbörligt sätt i landskapet Åland. Vid tillämpningen ska det också beaktas att landskapet Åland är enspråkigt svenskspråkigt, framhåller grundlagsutskottet.

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet konstaterar att det i propositionen föreslås att utvecklings- och förvaltningscentret är gemensamt personuppgiftsansvarig för arbetspliktsregistret och även inrättar registret. I fråga om registret lyfts förfaranden som redan tillämpats in i lagstiftningen. Utvecklings- och förvaltningscentret har redan i nuläget kopplingar till frågor som gäller arbetsplikt och därför föreslås det att det av riksmyndigheterna uttryckligen är utvecklings- och förvaltningscentret som ska ansvara för beredskapslagens uppgifter i landskapet Åland, även om centret inte under normala förhållanden ansvarar för arbetsförmedlingen på Åland. Det gemensamma personuppgiftsansvaret och uppgiften att inrätta registret stöder dock också skötseln av de föreslagna uppgifterna i landskapet Åland under undantagsförhållanden.

Enligt uppgift till utskottet är avsikten att man i resultatavtalet mellan arbets- och näringsministeriet och utvecklings- och förvaltningscentret avtalar om att utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter enligt beredskapslagen ska skötas på behörigt sätt. Vid behov kan man vid den fortsatta beredningen av resultatavtalet komplettera hur de uppgifter som i beredskapslagen föreskrivs för utvecklings- och förvaltningscentret ska skötas i framtiden. Arbets- och näringsministeriet följer hur resultatavtalet fullföljs och kan på så sätt säkerställa att utvecklings- och förvaltningscentret faktiskt kan sköta beredskapslagens uppgifter i landskapet Åland på det sätt som föreslås. Utskottet betonar att utvecklings- och förvaltningscentret i egenskap av statlig myndighet ska följa språklagen (423/2003) i sin verksamhet, alltså ska centret redan nu sköta sina uppgifter också på svenska.

Slutligen lyfter utskottet fram att de ändringar som föreslås i beredskapslagen medger att beredskapslagens uppgifter genom en överenskommelseförordning enligt 32 § i självstyrelselagen för Åland överförs på en myndighet i landskapet Åland, om det anses ändamålsenligt. Endast riksmyndigheternas uppgifter kan överföras genom överenskommelseförordningen. Överenskommelseförordningen och dess innehåll bereds dock separat, om riket och Åland når överenskommelse om förordningen. *(Utskottets förslag till uttalande)*

DETALJMOTIVERING

2. Lagen om ändring av beredskapslagen

Ingressen. Utskottet föreslår en lagteknisk korrigering i ingressen.

Betänkande AjUB 15/2024 rd

14 kap. Arbetsplikt

103 a §. Rätt att få uppgifter samt utlämnande av uppgifter. I enlighet med propositionen tas bestämmelsen i det gällande 103 § 4 mom. in i det föreslagna 103 a § 3 mom. Rätten att få uppgifter har i bestämmelsen inte kopplats till kravet på behövlighet och kravet har således inte formulerats i bestämmelsen på det sätt som grundlagsutskottets vedertagna praxis förutsätter (t.ex. GrUU 28/2014 rd). Utskottet föreslår därför att behövlighetskravet tas in i momentet så att momentet får följande lydelse: ”Ur arbetspliktsregistret kan utan hinder av bestämmelserna om hemlighållande av uppgifter lämnas ut uppgifter om personer som avses i 95 § 2 mom. till social- och hälsovårdsministeriet och regionförvaltningsverken till den del uppgifterna behövs för planering och organisering av arbetsplikt enligt 95 § 2 mom.”.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 120/2024 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 120/2024 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen godkänner ett uttalande. (Utskottets förslag till uttalande)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om ordnande av arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) 83 § 1 mom., 91 § 1 mom. 1 punkten samt 95 och 98 §, av dem 95 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 280/2024 som följer:

Betänkande AjUB 15/2024 rd

83 §

Villkor som gäller arbetsgivaren

Lönesubvention kan beviljas välfärdsområden, välfärdssammanslutningar, Helsingfors stad för sådana uppgifter inom social- och hälsovården och räddningsväsendet som särredovisas samt andra sammanslutningar och arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar. Kommuner och samkommuner kan beviljas lönesubvention endast med stöd av 87 och 89 §, med undantag av Helsingfors stad i fråga om de uppgifter inom social- och hälsovården och räddningsväsendet som särredovisas. Fysiska personer kan beviljas lönesubvention endast för ekonomisk verksamhet.

— — — — —

91 §

Överföring av personer anställda med subvention

Den som får lönesubvention får överföra den som anställts med subvention till arbete hos någon annan arbetsgivare (*användarföretag*) i enlighet med 1 kap. 7 § 3 mom. i arbetsavtalslagen, om arbetskraftsmyndigheten har beviljat tillstånd för överföringen. Villkoren för överföring är

1) att användarföretaget uppfyller de villkor för beviljande av lönesubvention som gäller arbetsgivare och som avses i 83 § 1 mom. samt 83 § 3 mom. 1 och 3–5 punkten,

— — — — —

95 §

Sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år

Arbetskraftsmyndigheten beviljar sysselsättningsstöd till en arbetsgivare för anställning i anställningsförhållande av en arbetssökande som fyllt 55 år och varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av subventionen. Stöd beviljas kommuner, samkommuner, välfärdsområden eller andra sammanslutningar eller arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar. Fysiska personer kan beviljas sysselsättningsstöd endast för ekonomisk verksamhet.

För att sysselsättningsstöd ska kunna beviljas krävs dessutom att personen som anställs enligt arbetsavtalet har en garanterad minimiarbets tid på 25 timmar i veckan eller, om den ordinarie maximiarbets tiden i branschen är mindre än 37,5 timmar i veckan, minst 65 procent av den ordinarie maximiarbets tiden. Arbetsgivaren ska dessutom förbinda sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga.

Sysselsättningsstöd beviljas inte om

1) arbetsgivaren under de 12 månader som föregår ansökan om stöd har sagt upp arbetstagare av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker och inte har anställt arbetstagare därefter i sådan omfattning att antalet arbetstagare som står i anställningsförhållande till arbetsgivaren vid tidpunkten för beviljandet av stödet är minst lika stort som antalet arbetstagare vid tidpunkten för uppsägningen,

Betänkande AjUB 15/2024 rd

- 2) arbetsgivaren har försummat sin skyldighet att betala lön, skatter eller lagstadgade avgifter,
- 3) arbetsgivaren har gjort sig skyldig till ett sådant förfarande som avses i 83 § 3 mom. 4 punkten,
- 4) arbetsgivaren tidigare har beviljats sysselsättningsstöd avseende personer som fyllt 55 år eller lönesubvention enligt 81 § för lönekostnaderna av ett anställningsförhållande för samma person och en kortare tid än tre år har förflutit från det att stödet eller subventionen upphörde,
- 5) arbetsgivaren har beviljats annat stöd för lönekostnaderna för samma person,
- 6) lönen för den som anställs med stödet bestäms enbart utifrån arbetsresultatet, eller
- 7) det anställningsförhållande som stödet är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av stöd har fattats.

98 §

Stöd för specialarrangemang

Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja arbetsgivare stöd för specialarrangemang som gäller arbetet (*stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen*), om en person som ska anställas eller som är anställd har en skada eller sjukdom som förutsätter anskaffning av arbetsredskap eller ändringar på arbetsplatsen, och de kostnader som arbetsgivaren orsakas av anskaffningarna eller ändringarna ska anses betydande med beaktande av arbetsgivarens ekonomiska situation. Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen kan också beviljas som ersättning för den hjälp en annan arbetstagare ger.

Stöd beviljas kommuner, samkommuner, välfärdsområden eller andra sammanslutningar eller arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar. Fysiska personer kan beviljas stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen endast för ekonomisk verksamhet. Arbetsgivare som bedriver ekonomisk verksamhet beviljas stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd.

Bestämmelser om vilka kostnader som kan ersättas med stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen samt om stödets maximibelopp och maximitid utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av beredskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i beredskapslagen (1552/2011) 91 § 1 mom., 99 § 2 mom. och 103 §, av dem 99 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1455/2016 och 103 § sådan den lyder i lag 706/2022, samt fogas till ~~lagen ett ny~~ 97 § ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 103 a § som följer:

91 §

Arbetsförmedlingstvång

För tryggnad av tillgången på arbetskraft för branscher som är särskilt viktiga med tanke på försvaret, skyddandet av befolkningen, dess hälsovård eller försörjning eller försörjningsberedskapen under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten får andra än i dessa branscher verksamma arbetsgivare endast anställa arbetssökande som anvisas av i lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) avsedda arbetskraftsmyndigheter (*arbetskraftsmyndighet*) vid anställning av nya arbetstagare (*arbetsförmedlingstvång*). I landskapet Åland är det närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter som svarar för arbetsförmedlingstvånget.

— — — — —

14 kap.

Arbetsplikt

97 §

Arbetsförordnande

— — — — —

I landskapet Åland ger närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter det arbetsförordnande som avses i 1 mom.

Betänkande AjUB 15/2024 rd

99 §

Omständigheter som ska beaktas när ett arbetsförordnande ges

För vårdnadshavaren till ett barn under sju år eller ett kroniskt eller långvarigt sjukt barn får ett arbetsförordnande utanför det pendlingsområde som avses i 10 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ges endast om upprätthållandet av med tanke på försvaret viktig produktion med beaktande av personens särskilda utbildning eller andra därmed jämförbara orsaker nödvändigt kräver det.

103 §

Arbetspliktsregistret

Arbets- och näringsministeriet fattar beslut om inrättande av ett arbetspliktsregister under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1, 2 och 4–6 punkten för verkställighet av arbetsplikten och styrning av arbetskraften. Närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter svarar för inrättandet av registret.

Arbetspliktsregistret innehåller uppgifter om de arbetspliktiga och om arbetsgivarna. I registret införs den arbetspliktiges identifikationsuppgifter. I registret kan det dessutom föras in uppgifter om den arbetspliktiges yrke, utbildning och sysselsättning samt försörjningsplikt, arbetsförmåga och anlitbarhet. I registret förs det dessutom in uppgifter om namnen på arbetsgivarna och om produktions- eller servicebranscher samt om var verksamhetsställena finns. Uppgifter som gäller hälsotillstånd eller funktionsnedsättning och som hänför sig till arbetsförmågan får registreras om det är nödvändigt att behandla uppgifterna för att de ska kunna beaktas på det sätt som avses i 99 § 1 mom. De uppgifter som införs i registret är sekretessbelagda.

Arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter samt Arbetskraftsmyndigheterna är gemensamt personuppgiftsansvariga för arbetspliktsregistret. Arbetskraftsmyndigheterna svarar för den personuppgiftsansvariges skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (*allmän dataskyddsförordning*) till den del de behandlar registeruppgifter för skötseln av uppgifter enligt denna lag. Utvecklings- och förvaltningscentret svarar utöver det som föreskrivs i 1 mom. för registrets allmänna funktion och användbarhet, för uppgifternas integritet och för skyddet och bevarandet av uppgifterna samt för det tekniska genomförandet av tjänster i anslutning till registret. Respektive Arbetskraftsmyndighet svarar för den personuppgiftsansvariges uppgifter när det gäller de uppgifter som myndigheten ansvarar för att behandla. Arbets- och näringsministeriet svarar för den personuppgiftsansvariges skyldigheter enligt den allmänna dataskyddsförordningen, till den del ministeriet beslutar om inrättande av registret. Utvecklings- och förvaltningscentret svarar därutöver för utlämnandet av uppgifter ur arbetspliktsregistret till sådana aktörer som enligt lag och oberoende av sekretessbestämmelserna har rätt att få uppgifter om arbetspliktiga. registret. Den registrerade får dock utöva sina rättigheter enligt den allmänna dataskyddsförordningen med avseende på och emot var och en av de personuppgiftsansvariga.

Betänkande AjUB 15/2024 rd

Uppgifterna avförs ur arbetspliktsregistret sex månader efter det att tillämpningen av II avdelningen i denna lag har upphört. De avförda uppgifterna arkiveras. I fråga om arkivväsendets uppgifter och om handlingar som ska arkiveras gäller vad som föreskrivs i arkivlagen (831/1994) eller bestäms eller föreskrivs med stöd av den.

103 a §

Rätt att få uppgifter samt utlämnande av uppgifter

Arbets- och näringsministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att få i 103 § 2 mom. avsedda uppgifter förutom av den registrerade ur befolknings- och pensionsskyddsregistren samt uppgifter om personer som arbetar inom medicinalvården samt hälso- och sjukvården ur de register som förs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om uppgifterna behövs för skötseln av de uppgifter de har enligt denna lag.

Arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter samt Arbetskraftsmyndigheterna har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få uppgifter om företags eller andra sammanslutningars betydelse för landets försvar eller för tryggheten av kontinuiteten i landets näringsliv om uppgifterna behövs för en ändamålsenlig verkställighet av arbetsplikten.

Ur arbetspliktsregistret kan utan hinder av bestämmelserna om hemlighållande av uppgifter lämnas ut uppgifter om personer som avses i 95 § 2 mom. till social- och hälsovårdsministeriet och regionförvaltningsverken **till den del uppgifterna behövs** för planering och organisering av arbetsplikt enligt 95 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen tillsammans med landskapet Åland i samband med totalreformen av beredskapslagen finner en lösning för tillämpningen av befogenheterna enligt beredskapslagen också på Åland.

Betänkande AjUB 15/2024 rd

Helsingfors 29.11.2024

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Saara-Sofia Sirén saml
vice ordförande Lauri Lyly sd
medlem Miko Bergbom saf
medlem Fatim Diarra gröna
medlem Jessi Jokelainen vänst
medlem Atte Kaleva saml
medlem Mikko Lundén saf
medlem Niina Malm sd
medlem Anders Norrback sv
medlem Olga Oinas-Panuma cent
medlem Karoliina Partanen saml
medlem Jorma Piisinen saf
medlem Mikko Polvinen saf
medlem Piritta Rantanen sd
medlem Tere Sammallahti saml
medlem Timo Suhonen sd
ersättare Markku Siponen cent (delvis).

Sekreterare var

plenarråd Miika Suves.

Betänkande AjUB 15/2024 rd Reservation

Reservation 1

Motivering

Lagförslag 1 om ändring av lagen om ordnande av arbetskraftsservice

Genom att slopa användningen av lönesubventionerat arbete som sysselsättningsmetod försvårar regeringen de stödsysselsattas möjligheter att få arbete på den öppna arbetsmarknaden. Lönesubventionerat arbete har varit ett viktigt verktyg och en viktig kanal för att få tillträde till och arbete på den öppna arbetsmarknaden. För många har det varit det första steget in i arbetslivet.

Om det lönesubventionerade arbetet upphör har det en direkt inverkan på sysselsättningsmöjligheterna för dem som har svårast att hitta jobb. Regeringen försvårar genom sina åtgärder också arbetskraftsmyndigheternas arbete, eftersom utbudet av metoder för sysselsättning återigen begränsas. Den valda tidpunkten för åtgärderna är också dålig – arbetslösheten är på en mycket hög nivå. Samtidigt genomförs reformen av arbets- och närings tjänsterna, som innebär att tjänsterna överförs till kommunerna vid ingången av 2025. I detta läget är det motiverat att ha alla sysselsättningsmetoder till förfogande.

För många personer i lönesubventionerat arbete har kommunerna och samkommunerna i praktiken varit de enda som erbjudit jobb. I fråga om dem som har svårast att hitta jobb kan det vara svårt att sysselsätta sig på den öppna arbetsmarknaden till exempel på grund av nedsatt arbetsförmåga eller sjukdom. Det lönesubventionerade arbetet i kommunerna och samkommunerna har gjort det möjligt att på längre sikt få arbete inom den privata sektorn. Kommunerna har med hjälp av lönesubvention sysselsatt till exempel de svårast sysselsatta och långtidsarbetslösa mer än den privata sektorn. Kommunen har dessutom haft en viktig roll i den sociala sysselsättningen.

Enligt propositionen kan arbetskraftsmyndigheten i fortsättningen bevilja en kommun eller samkommun lönesubvention endast för anställning av personer med funktionshinder eller långtidsarbetslösa som fyllt 60 år. Enligt förslaget ska kommuner eller samkommuner emellertid inte längre kunna beviljas lönesubventioner för att förbättra arbetstagares yrkeskompetens. Kommunerna och samkommunerna står i fortsättningen utanför användningen av lönesubvention. Statsandelarna till kommunerna minskas med 37 miljoner euro. Nedskärningen genomförs i ett mycket dåligt läge när arbetslösheten fortsätter öka.

Av de stödsysselsatta har 80—90 procent deltagit i utveckling av yrkeskompetensen, vilket har lett till att sysselsättningsmöjligheterna för de stödsysselsatta har ökat, liksom också möjligheterna att få arbete på den öppna arbetsmarknaden.

Den stödsysselsattas arbetsinsats har dock inte på något sätt beaktats i beräkningarna, trots att de utför normalt arbete under normala arbetsvillkor. De stödsysselsattas arbetsinsats har varit värdefull och behövlig. I kommuner och samkommuner har omkring 10 000—12 000 personer haft lönesubventionerat arbete. Det är sannolikt att en stor del av dessa människor inte får arbete på den öppna arbetsmarknaden, i synnerhet inte i detta sysselsättningsläge.

Betänkande AjUB 15/2024 rd
Reservation 1

Av de orsaker som nämns ovan bör det även i fortsättningen vara möjligt att använda lönesubvention för att underlätta för personer att komma in i arbetslivet och främja stödsysselsattas möjligheter att få arbete. Urvalet av sysselsättningsfrämjande metoder bör ökas och inte begränsas. Ett bättre sysselsättningsläge hjälper på längre sikt de offentliga finanserna och underlättar de stödsysselsattas möjligheter att få arbete inom den öppna sektorn.

Nedskärningen av sysselsättningsanslagen med 37 miljoner euro bör inte genomföras.

Lagförslag 2 om ändring av beredskapslagen

Vi har inget att anmärka i fråga om ändringen av beredskapslagen.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen förkastar lagförslag 1 och

att riksdagen godkänner lagförslag 2 enligt betänkandet.

Helsingfors 29.11.2024

Lauri Lyly sd
Piritta Rantanen sd
Niina Malm sd
Timo Suhonen sd
Jessi Jokelainen vänst
Fatim Diarra gröna

Betänkande AjUB 15/2024 rd **Reservation 2**

Reservation 2

Motivering

Regeringen föreslår att Arbetskraftsmyndigheten kan bevilja en kommun eller samkommun lönesubvention endast för anställning av personer med funktionshinder eller långtidsarbetslösa som fyllt 60 år. Arbetskraftsmyndigheten ska emellertid kunna bevilja Helsingfors stad lönesubvention för förbättring av yrkeskompetensen till den del personen sysselsätts i sådana uppgifter som välfärdsområdena ansvarar för på annat håll i Finland. Lönesubvention kan också i fortsättningen beviljas välfärdsområdena.

Regeringens mål är att propositionen ska medföra besparingar på 37 miljoner euro och att lönesubventionen i högre grad än i nuläget ska riktas till den privata och den tredje sektorn.

Enligt uppgifter från arbets- och näringsministeriet har det i kommunerna och samkommunerna funnits mellan 10 000 och 12 000 personer i lönesubventionerat arbete åren 2019—2023. Det kan på kort sikt vara svårt för dessa personer att få jobb inom den privata eller tredje sektorn, i synnerhet när arbetslösheten också i övrigt har ökat under de senaste månaderna.

Finland har den tredje största arbetslösheten i Europa, och den förvärras näst snabbast. Enligt arbets- och näringsministeriet fanns det i slutet av oktober 2024 totalt 285 200 arbetslösa arbetssökande. Det är 29 100 fler än vid samma tid i fjol. Det fanns 26 700 färre lediga jobb än året innan. I oktober 2024 fanns det enligt Statistikcentralens Arbetskraftsundersökning 19 000 färre sysselsatta 15—74-åringar än för ett år sedan. Antalet arbetslösa 15—74-åringar i oktober 2024 var 38 000 fler än året innan.

Centern ser med oro på regeringens metoder att ingripa i den ökande arbetslösheten. Effektiva åtgärder som främjar sysselsättningen lyser med sin frånvaro i regeringens politik. Tvärtom leder många av regeringens beslut till att det blir svårare att anställa nya arbetstagare och skaffa ny utbildning.

Regeringen har lämnat kommunerna helt åt sitt öde. Regeringen skär ner kommunernas finansiering samtidigt som ansvaret för sysselsättnings- och näringstjänsterna överförs på kommunerna den 1 januari 2025. Regeringen borde ha lättat på kommunernas uppgifter när finansieringen minskar, men nu gör man det motsatta. Centern kräver att regeringen i enlighet med sina löften anvisar full finansiering för kommunernas nya uppgifter och skyldigheter. Detta kommer inte att ske trots den stundande arbets- och näringsreformen. Det äventyrar en smidig överföring av arbets- och näringstjänsterna och bibehållandet av servicenivån.

Kommunförbundet har i sitt yttrande till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet konstaterat att lagförslaget endast gäller nedskärningar i finansieringen av lönesubvention och att det inte är fråga om ändringar som görs på grund av att de skulle vara ändamålsenliga eller för att man vill avveckla normer. Enligt Kommunförbundet är målet inte att minska kommunernas uppgifter utan deras sysselsättningsanslag, och regeringens nedskärningar försvårar de nya Arbetskraftsmyndigheternas möjligheter att främja sysselsättningen.

Betänkande AjUB 15/2024 rd
Reservation 2

Kommunförbundet påpekar också i sitt yttrande att i fråga om arbetstagare med funktionshinder eller långtidsarbetslösa personer över 60 år förutsätts det inte att Arbetskraftsmyndigheten ska bedöma om arbete som stöds med lönesubvention förbättrar möjligheterna för personer som sysselsätts med lönesubvention att få arbete på den öppna arbetsmarknaden. Detta strider mot arbets- och näringsreformen och den sporrande finansieringsmodell som hänför sig till den. Kommunförbundet påminner om att såväl reformen och finansieringsmodellen i anslutning till den förutsätter att Arbetskraftsmyndighetens verksamhet är så effektiv och verkningsfull som möjligt. Tjänsternas verkningsfullhet bedöms uttryckligen utifrån hur de hjälper den arbetssökande att få arbete på den öppna arbetsmarknaden.

Av Kommunförbundets yttrande framgår att det i kommunerna i september 2024 fanns cirka 6 100 personer som anställdes i lönesubventionerat arbete på grund av arbetslöshetens varaktighet. I yttrandet beräknas det att ungefär 69 procent (cirka 4 200) av dem faller utanför möjligheten till lönesubvention. Kommunförbundet påpekar att om dessa personer istället får arbetslöshetsersättning, leder det till årliga merkostnader på uppskattningsvis 9—16 miljoner euro för kommunerna. Propositionen tar inte fasta på de ökande förmånsutgifterna.

Centerns utskottsgrupp samtycker till att lagförslaget godkänns, men förutsätter att statsrådet följer upp konsekvenserna av lagen och vid behov snabbt lämnar riksdagen korrigerande lagändringar, om avgränsningen av lönesubventionen avsevärt ökar antalet arbetslösa och därigenom kommunernas kostnader bland annat på grund av att böterna ökar. Vi välkomnar att avgränsningen av lönesubventionen inte gäller personer som fyllt 60 år eller partiellt arbetsföra arbetstagare, som också annars har svårare att hitta arbete.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner ett uttalande. (Reservationens förslag till uttalande)

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att statsrådet följer konsekvenserna av lagändringen och utan dröjsmål lämnar riksdagen ett förslag till lagändring, om de nu aktuella ändringen leder till att antalet personer som blir arbetslösa och kommunernas kostnader ökar avsevärt.

Helsingfors 29.11.2024

Olga Oinas-Panuma cent
Markku Siponen cent